

ब्र(त्र)ह्मचर्यं न० ब्रह्मणे वेदमहर्ष्याचं चर्यम् । द्विजानां
वेदमहर्ष्याचं व्रतभेदे । “प्रतिवेदं ब्रह्मचर्यं द्वादशावदानि
पञ्च वा । महर्ष्यान्तिकमित्येकं गच्छत्पु० ८४७० ।
तत्प्रकारी बहूनीको यथा

“कृतोपनयनस्यास्य व्रतादेशनमिष्यते । ब्रह्मणो महर्ष्य-
चैव क्रमेण विधिपूर्वकम् । यद् यस्य विहितञ्चैव यत्
कृतं वा च मेखला । यो दण्डो यस्य वसनन्तदस्य
व्रतोऽपि । सेवेतमांस्तु नियमान् ब्रह्मचारी गुरो वसन् ।
सन्नियस्येन्द्रियप्रामत्तपोऽहर्षमात्मनः । नित्यं स्नात्वा
शुचिः कुर्वाद्देवर्षिपितृतर्पणम् । देवताभ्यर्चनञ्चैव समि-
दाधानमेव च । वर्जयेत्तुमुपासञ्च गन्धं माल्यं रसान्
स्त्रियः । शुक्रानि यानि सर्वाणि प्राणिनाञ्चैव हिंस-
नम् । अभ्यङ्गमञ्जनञ्चाक्षोरुपानञ्चतृधारणम् । कामं
क्रोधञ्च लोभञ्च नक्तं न गीतवदनम् । द्यूतञ्च जन-
वादञ्च परिवादन्त्यान्वृतम् । स्त्रीणाञ्च प्रेक्षणालम्भ-
सपचातस्मरणञ्च । एकः शयीत सर्वत्र न रेतः स्कन्द-
येत् कश्चित् । कामादि स्कन्दयन् रेतो हिनस्ति
व्रतमात्मनः । स्वप्ने चिह्ना ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमका-
मतः । स्नात्वा कर्मचर्यित्वा त्रिः पुनर्मांसितृचं जपेत् ।
चदकृष्णं सुमनसो गोयमन्तृत्तिकाकुशान् । आहरेद्-
वावदधौनि भैक्षवाहरहचरेत् । वेदयज्ञैरहीनानां
प्रशस्तानां स्वकर्मसु । ब्रह्मचायाहरेद्भैक्षं गृहेभ्यः
प्रयतोऽप्यहम् । गुरोः कुले न भिक्षुत न स्नाति कुञ्च
बन्धुषु । अन्नामे त्वत्प्रेहाणां पूर्वं पूर्वं विवर्जयेत् ।
सर्वं वापि चरेद् यामं पूर्वोक्तानामसम्भवे । नियम्य प्र-
यतो वाचमभिधत्तस्तु वर्जयेत् । दूरादाहृत्य समिधः
संनिदध्यादुहिष्यायवि । गायस्मातञ्च जुष्टयात्ताभिरग्निम-
तन्द्रितः । अहत्वा भैक्षचरणमसमिध्य च पावकम् ।
अनादरः सम्राजसवक्त्रोऽप्यव्रतं चरेत् । भैक्षेण वक्तृये-
न्नित्यं नैकाद्यादी भवेद् व्रतो । भैक्षेण व्रतिनो वृत्ति-
रुपवासवसा स्रुता । यत्तद्देवदेवत्ये पित्र्ये कर्मण्यय-
न्निवत् । कामसम्ययितोऽप्योयाद् व्रतस्य न लुप्यते ।
ब्राह्मणस्यैव कर्मैतदुपदिष्टं भनीषिभिः । राजन्यवैश्य-
योक्त्वैव नैतत् कर्म विधीयते” । ततः गुरुवृत्तिरुक्ता
वा च गुरुवृत्तिगच्छेत् २६२१ पु० दर्शिता । श्रौगाङ्गयमभेदे
च “सहिंसासत्याऽस्तेय ब्र(त्र)ह्मचर्यः परिग्रहा वसाः”
नाथ० । तत्त ब्र(त्र)ह्मचर्यं व्याजतं भावविपरिणाम्यां
यथा “ब्र(त्र)ह्मचर्यं” शुभेन्द्रियसोमस्य संयमः”

भा० । “संयतोऽस्योऽपि हि स्त्रीप्रेक्षणतदावापकन्द-
पोयतनतदङ्गस्य संयमो न ब्र(त्र)ह्मचर्यवान् तस्मिन्ना-
वायोक्तं शुभेन्द्रियस्येति इन्द्रियान्तराद्यपि तत्त लोलु-
पानि रक्षणीयानि विव० । तत्त स्याद्भुमेयुनगच्छे ५२४
पु० दर्शितवाक्येन भैक्षुनस्य अरणाद्याद्याहृतया तदुपयो-
गोन्द्रियाणि संयस्यानीत्यर्थः । तत्तफक्च तत्तोक्तं यथा
“ब्र(त्र)ह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः” पात० । “यस्य
लाभादप्रतिष्ठान् गुणास्तु कर्मयति सिद्धय विनेयेषु ज्ञानभा-
धातुं समर्थो भवति” भा० । “वीर्यं वीर्यं यस्य
लाभादप्रतिष्ठान् गुणानि सादीन् विनेयेषु चिह्नेषु ज्ञानं
योगतदङ्गविषयमाधातुं समर्थो भवति” विव० । तथाच
अरणाद्यभैक्षुनवर्जनमेव ब्र(त्र)चर्यं तच्च स्त्रीपुंसयोः सा-
धारणं पुंसः स्त्रीकरणद्याद्याहृत्याहृत्येव स्त्रीणां पुं-
करणदिभ्यस्तत्तस्यापि तथात्वम् “अतएव ब्र(त्र)ह्मचर्यं”
तदन्वायरोहणं वा” विष्णुसू० । विधवानामपि ब्र(त्र)ह्म-
चर्यं विहितम् “व्रते भर्त्तरि साध्वी स्त्री ब्र(त्र)चर्य-
व्यवस्थिता । स्वर्गं गच्छत्यपुत्रापि यथा ते ब्र(त्र)ह्म-
चारिणः” मनुस्मृत्यायां ब्र(त्र)चर्ये व्यवस्थिता अ-
व्रतपुरुषान्तरभैक्षुना” शुक्ल० उक्तम् । भावे वयम् ब्रह्मचर्या
तत्तार्थे स्त्री ।

ब्र(त्र)ह्मचारिन् पु० ब्र(त्र)ह्म वेदमहर्ष्याचं चरति व्रत-
भेदम् चर+णिनि । उपनयनानन्तरमाद्यान्मयुते
द्विजातो उपचारात् श्रतदाश्रमे च । तस्य कर्त्तव्यादिकं
मनुक्तं ब्र(त्र)चर्यगच्छे दर्शितम् ।

ब्र(त्र)ह्मचारिणी स्त्री “वेदेन चरते वच्चात् तेन सा ब्रह्म-
चारिणी” देवीपु० ४५७० निरुक्तियुक्तायां वेदमात्रगम्यायां
चिह्नकृपायां १दुर्गायां ब्रह्मचर्ययुतायां स्त्रियाञ्च
“वासीतामरणात् ज्ञाना नियतं ब्र(त्र)ह्मचारिणी”
महः । श्वारुणीदृष्टे राजनि० १३ ब्राह्मीशक्ते रत्नमाला ।
ब्र(त्र)ह्मज पु० ब्रह्मणो जायते जन-८ । श्रृङ्गपदमं “यो
वै ब्र(त्र)ह्मणं विदधाति पूर्वं गवाक्षौ प्रविश्योति
वेदम्” श्रुतेः “सोऽभिध्याय शरीरात् स्वात् सिद्धिर्ब्रह्मधा
प्रजाः” इत्युपक्रमे “तद्वह्मभवत्सं सङ्गर्हाशुसमप्रभम् ।
तस्मिन् लक्ष्णे चर्यं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः” इति मनु-
क्तेच तस्य तथात्वम् । श्रृङ्गजातमानो पञ्चभूतादौ च
“यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते” इत्युपक्रमे “तत्
विलिप्तासङ्गं ब्रह्मेति श्रुतौ ब्रह्मतः सर्वभूतोत्पत्ति-
प्रवचनात् ।